HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

אלא. לשון עניבה היא בכל התלמוד: **יריד.** שוק של עבודת כוכבים מיהו עובד כוכבים כי חוזל למחוזה הוא דחוזל: **עבודת כוכבים וזין.** מכר גלמים בשוק: **אם לאיסתא דהוה ליה.** להמי ישראל גלימא או חמרא: **הכא.** לדידן הוה מזבין ליה: **קשורין.** מחוברין מחוברת יחד ונלא נד נבד: **גודוס.** של עור. קנקנים של חרס. כל המשנה פירשתי למעלה [כט:]: **גרודיס** גרס בבל"מ כמו (מיוח ג) להתגרד בו. שמין בהן זפת והן מדשין מותרין דבכניסת יין זמן מועט לא בלע עור. ונודות דוקא אבל כלי חרס בלע לגמרי: **ישנים ומזופפין.** כלומר או ישנים או מזופפין לחוד. ישנים מידי דכניס בהן יין נסך זמן מרובה בלע עור ומזופפין לפילו בחלא זימנא בלע זפת ליין: **עובד כוכבים ריבבן ברי"ם** כמו רבב. כלומר המיך הזפת לתוכן: **ונתן לתוכן יין.** כן דרכם בעוד שהזפת חם נותנין יין ליטול טעם מרילתו של זפת: **לגב טירדיה.** דישראל זה שעסוק בנתינת יין לתקן הגוד: **מנסך.** ליה עובד כוכבים: **ונלו לדעתיה.** דישראל להבין: **כוורק מיס לטיט.** שמותו יין הולך לאבוד בזפת ובטל טעמו כמיס הנותנין בטיט שבלין מילילהן כשמתייבש הטיט הרי הן כמילו לא היו אף יין זה כלה בלילהותיו הזפת וכשמתייבש הזפת כלה מאליו ושוב אינו פולט: **נבי מלחי.** בכלי מלח שהיין נבלע וכלה במלח: **הכא לא חזיל לאיבוד.** שנתן טעם במלח לעולם ואינו מתייבש: **מעם לעם.** בכל ג' ימים מערן מעת לעת ונותן לחביות: **הני מילי דידן.** כגון הני זקי דכד ינתק שנבלע בהן יין כשר תחלה ולא בלעי מיין נסך כ"כ לאבד דידהו שנבלע בהן יין נסך מתחלתן לא סגי בהכי: **גודוס.** (ג) הני זקין של עור הן: **לאבד קנקנים.** של חרס הן ובלעי טובא לא סגי בהכי: **גרודיס.** של זפת. **מעולם קרי גרודיס: ישנים ומזופפים.** או ישנים או מזופפין: **עובד כוכבים ונתן לתוכן יין ישראל נותן לתוכן עובד כוכבים** וכו'. כלומר נתן לתוכן שלשה ימים מיס ומערן מעת לעת כדלמרינן ומותרין: **עובד כוכבים ונתן לתוכן יין ישראל ונתן לתוכן עובד כוכבים ליר או מוריים.** מיל לע"פ שלא מילתהו מיס לפי שהליר ומוריים שורפין את היין הנבלע ומכלין תחתיו:

לכתחלה

הני מילי נודות אבל קנקנים לא אמר ליה רב אשי: [ה]לא שנא נודות ולא שנא קנקנים ת"ר (ו)קנקנים של עובדי כוכבים חדשים גרודים מותרין ישנים ומזופפין אסורין עובד כוכבים נותן לתוכן יין ישראל נותן לתוכן מים עובד כוכבים נותן לתוכן יין ישראל נותן לתוכן ציר ומוריים ואינו חושש איבעיא להו לכתחלה

לתוכם יין ושכנם בה עובד כוכבים יין ישראל ממלא תוכן מיס ג' ימים מעת לעת וכונם לתוכה יין ואינו חושש ושכנם בה עובד כוכבים יין וישראל ליר ומוריים מותר להכניס לתוכה יין ועלה בעי תלמודא לכתחלה מו דיעבד פי' מה שמומר וישראל ליר מו מוריים רוצה לומר לכתחלה יתננו שם כמו שכר מו דוקא דיעבד ומיהו אף בדיעבד יתן יין מחריו לליר שורף ומיתת לפשיטא ליה לתלמודא בסמוך ליר שורף חור לא כ"ש אבל בגירסת הספרים לגרסי עובד כוכבים נותן לתוכן יין ישראל נותן לתוכן ליר או מוריים קשה מאי קבעי פשיטא לכתחלה קאמר להא קתני בהדיא נותן ועוד קשה מנא ליה לתלמודא דליר שורף [ד] ליין שמותר ליכנס בו יין מחריו: **עובד כוכבים ריבבן.** ובמוספתא גריס ריבדן ונרלה דריבבן וריבדן הכל אחד וה"ג במסכת שבת פרק אלו קשרים (דף קיד.) כל תלמיל חכם שנמלא רבב על בגדו חייב מיתה ואמרי לה רבד: **האי עובד כוכבים דשדא חמרא לבי מילחי.** פ"ה בכלי מלח ולשה דמה ענין זה לגבי זורק מיס לטיט הרי טעמו ניכר במלח ומאי קלקל דעתיה דרב פפי לכך פר"ת לבי מילחי מקום עשיית המלח וקאמר רב (זבידי) [פפי] לתע"פ שהעובד כוכבים מקלקל שם יין המלח מותר מפני שהאור שורפו ולכך שם כזורק מיס לטיט אף על פי שהיין ניכר בו ורב פפי פריך דמ"מ לא חזיל לאבוד כמו נודות דזוהמת העור מבטלת היין ואומר ר"ת כי האי מתקפתא דרב פפי מינה לא לחזיל בעלמא כלומר דמדרב זביד לא תשמע

(ו) אלא מכל מקום הלכה כרב פפי וממון כך התירו המלח אף על פי שרגילים שמשימים עליו דם בשעת רתיחה לגבנו:

רבינו חננאל (המשך)

יין כו'. אוקימנא ביין שנותן בנוד למתקו דקא אזיל לאיבוד שנעשה כנותן מים לטיט ופירש בירושלמי אין עובד כוכבים עשוי לנסך ע"ג דבר מיאוס. אבל עובד כוכבים דשדי יין בי מילחי דישראל אסיר. סוגיא דשמעתא הנודות והקנקנים לא שנא דידן ונתנו בהם עובדי כוכבים יין ולא שנא דידהו הורה ר' אמי הלכה למעשה ממלאן ג' ימים ומערן. ואמר רבא צריך לערן כל מעת לעת: **ת"ר** קנקנים של עובדי כוכבים חדשים מותרין ישנים ומזופפין אסורין עובד כוכבים נותן לתוכן יין ישראל נותן לתוכן מים עובד כוכבים נותן לתוכן מים ישראל נותן לתוכן יין עובד ישראל נותן לתוכן ציר או מוריים ואינו חדש.

הגהות הב"ח

(א) גמ' בניר דרבא למימר קמיה דרב אשי מי מילי: (ב) רש"י ד"ה עודות היינו זיקי ושל עור הס"ד: (ג) תוס' ד"ה (בדף הקודם) בך כו' פי' מדשים מותרין דוקא כל"ל ומיבא פי' ממקח: (ד) בא"ד ישנים זפותן פי' זפותן נמי מסורין ומפי': (ה) בא"ד מדמי לעיסותא חדא שהן של עץ: (ו) ד"ה ה"מ וכו' לא תשמע אבל מ"מ הלכה:

רבינו חננאל

ז) ישראל ההולך לתרפות בין בהליכה בין בחזרה אסור: **ת"ר** עובד כוכבים ההולך ליריד ב) בהליכה מותר דלמא הדר ביה בחזירה אסור ומקשינן אמאי בחזירה אסור דאמרינן דלמא עבודת כוכבים זבין ומעותיו דמי עבודת כוכבים נינהו עובד כוכבים נמי נימא הכי. ופרקינן עובד כוכבים דלא אפשר ליה דלא למיזל ליריד אגב אורחיה שקל גלימא ותרנגא דאית ליה בידיה ומזבין ומעות שבידו דמי סחורה נינהו. אבל ישראל אילו הוה ליה סחורה הכא הוה מזבן ליה. אלא לא אזיל ליריד אלא למזבן עבודת כוכבים דלא משכח לזבונא הכא: **ירושלמי** א"ר מנא צריכין אנן למיחש מה דבר"א חששין אסיר למיתן פריטי גו פומא פיתתא תותי בי שיחיא תבשילא תותי ערסא ממצע סכינא גו אתרוגא או גו פוגלא: **א"ר** יוסי בר אבין כל דיעת האדם סם המות חוץ מזיעת הפנים בשבת בסוף ז' כל כתבי הקדש (דף קכא) א"ר אבא בר כהנא רבי חנינא התיר לבית רבי לשתות יין הבא בקרונות של עובדי כוכבים בחותם אחד אחד ולא ידענא אי משום דסבר לה כר' אליעזר דמתיר בחותם אחד אי משום אימתא דבי נשיאה: **פיסקא** נודות העובדי כוכבים וקנקניהם ויין ישראל כנוס בהן אסורין ואיסורן איסור הנאה דברי ר"מ וחכ"א אין איסורן איסור הנאה: **ת"ר** נודות העובדי כוכבים גרודים חדשים מותרין מזופפין אסורין עובד כוכבים ריבבן ועיבדן נותן לתוכן

ז) נרלה דמקר כלן ול"ל ישראל ההולך למרפות בהליכה מותר ובחזירה לאסור ובישראל מותר בין בהליכה ובין בחזרה לאסור. ב) נרלה ל"ל בהליכה לאסור ובחזירה מותר [וכ"ה הגי' בריש ז' ל'] ישראל ההולך לירייד בהליכה מותר ללמד הדר ביה וכו'.

מסורת הש"ס

צד א מיי' פ"ע מהל' עבודת כוכבים הל' יח סמג לאוין מה טור ש"ע יו"ד סי' קמח סי"ג:

צה ב ג מיי' שם סמג שם טוש"ע יו"ד סימן קמ"ב [וכהגה]:

קמט סעיף ה [וכהגה]:

צו ד מיי' שם הלכה ו ומסמג שם טוש"ע יו"ד סי' קמח סעיף יג:

צז ה מיי' פי"ג מהלכות מאכלות אסורות הל' ו סמג לאוין קמח טור ש"ע יו"ד סימן קלה סעיף ג ועי"ש וכן כתב גרסתות מהמלפות:

צח ו ז ח ט מיי' שם הלכה טו סמג שם טור ש"ע שם סעיף ג וסעיף ד וסעיף יב:

צט י מיי' שם הל' טז ומסמג שם טוש"ע יו"ד סימן קו סעיף ד: